

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień EUIPO z dnia 30 października 2017 r. oddalającej wniosek o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego nr 1 664 368–0006;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, oraz, na wypadek gdyby druga strona postępowania przed EUIPO wstąpiła do sprawy w charakterze interwenienta, obciążenie jej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie art. 62 rozporządzenia (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2019 r. — Sipcam Oxon/Komisja

(Sprawa T-518/19)

(2019/C 305/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sipcam Oxon SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu, P. Sellar)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/677 z dnia 29 kwietnia 2019 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym — przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia jest wynikiem oczywistych błędów w ocenie.

2. Zgodnie z zarzutem drugim — zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte w wyniku postępowania, w ramach którego zostało naruszone prawo strony skarżącej do obrony.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim — zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem zasady pewności prawa ze względu na nieprawidłowe zastosowanie wytycznych.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym — zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem zasady proporcjonalności.
5. Zgodnie z zarzutem piątym — zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem zasady ostrożności.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2019 r. — Forte/Parlament

(Sprawa T-519/19)

(2019/C 305/76)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Forte (Neapol, Włochy) (przedstawiciele: C. Forte i G. Forte, avvocati)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego — stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- tytułem żądania głównego — stwierdzenie nieważności każdego aktu zapowiadającego związanego i wynikającego z zaskarżonego aktu, powodującego skutki prawne w stosunku do strony skarżącej;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji Parlamentu Europejskiego D(2019)20777 podpisanej przez Sunego Hansena, przewodniczącego Wydziału Wynagrodzeń i Praw Socjalnych Posłów do Parlamentu Europejskiego Dyrekcji Praw Finansowych i Socjalnych w Dyrekcji generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego, w sprawie ponownego określenia uprawnień emerytalnych z tytułu zaprzestania aktywności w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. Deliberazione dell'Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati N. 14/2018 (uchwały prezydium izby deputowanych nr 14/2018, Włochy) i odzyskania niesłusznie wypłaconej kwoty.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podniesionych w sprawach T-345/19, Santini/Parlament; T-347/19, Falqui/Parlament; oraz T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Strona skarżąca podnosi w szczególności nielogiczność uzasadnienia zaskarżonej decyzji, brak oceny zgodności z prawem Deliberazione 14/2018 w odniesieniu do ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej: racjonalności, proporcjonalności, pewności, przewidywalności i uzasadnionych oczekiwań, a także ochrony praw nabytych, naruszenie art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, naruszenie rozporządzenia finansowego, naruszenie zasad równego traktowania i niedziałania prawa wstecz, a także naruszenie zasady dostępu do ochrony i do sprawiedliwości.
